

PREKLATIE – ZLOREČENIE

Slová *preklatie - zlorečenie* znamenajú: želanie zla, nešťastia, choroby a pod..

Slovesá *preklínať - zlorečiť* znamenajú: privolávať zlo a nešťastie na človeka.

Slovo (lat.) *maledicere* prekladáme ako *zle hovoriť* alebo *slovami darovať zlo*.

Preklatie je opak požehnaní¹ (porov. Dt 28,1-13a). Je to nešťastie na každom kroku (porov. Dt 28,15-68).²

S týmito praktikami sa stretávame u všetkých starovekých národov. Ide o vyslovené alebo napísané slovo, o ktorom sa verí, že prináša nešťastie tomu, proti komu bolo vyslovené alebo napísané.

Preklatie je vyslovenie kliatby s úmyslom uškodiť druhému.
--

Biblia

Písmo kladie väčší dôraz na Božiu dobrotu a požehnanie ako na zlo a kliatbu. O požehnaní sa hovorí v biblii 410 krát; o kliatbe v rôznych jej formách sa hovorí 230 krát.³

Pre Židov slovo nebolo len zvukom, ale posolstvom. Preto aj vyslovená kliatba znamenala aktívny skutok ublíženia. Za daným slovom stojí živý človek. Slová sú nositeľom duchovnej moci, ktorá presahuje normálne ľudské možnosti - či už smeruje k dobru alebo zlu. Kliatba je nebezpečná, lebo bráni človeku dosiahnuť Božie požehnanie.

Pre Izraelitu kliatba bola ako jedovatá látka, ktorá

- rozkladá dušu, odoberá silu, ničí zem i jej obyvateľov (Iz 24,6-12);
- zbavuje plodnosti (Nu 5,21.27).

Bezprostrednou príčinou preklatia je hriech, ale preklatie môže byť prenesené aj zvonku, od druhého človeka. Človek, ktorého duša bola naplnená kliatbou, bol nebezpečný pre svoje okolie, lebo prenášal túto kliatbu na iných, a to:

- svojou prítomnosťou (Nu 5,21.27; Dt 29,18; Jer 42,18);

¹ Šalom - neporušenosť, celistvosť, dokonalosť, úplnosť, hmotný blahobyť, spokojnosť, šťastie, zdravie, sila, zabezpečenie, dlhý život, úspech v podnikaní, víťazstvo vo vojne, súlad s inými, harmónia v rodine a pod.. Božie požehnanie obsahuje všetky dary: pokoj s Bohom (zmierenie), pokoj s ľuďmi (láska), pokoj vnútra (čistá duša).

² Druhý význam preklatia znamená vylúčenie zo spoločenstva Božieho ľudu.

³ Porov. MACNUTT, F.: Služba osvobodzenia od zlých duchu. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství 2009, s. 107.

➤ slovom (2Sam 3,29; 16,7).

Kliatba je zvlášť silná, ak je vyslovená proti hriešnikovi, lebo sa spája s hriechom, ktorý je tiež rozkladným činiteľom v živote človeka.

Z pohľadu Biblie kedykoľvek prajeme druhým zlo, naše slová nemusia byť len zastrašením či vyjadrením hnevu, ale môžu mať v sebe duchovnú moc, ktorá druhému ublíži.

Zlorečenie je hriechom

Ježiš zakazuje zlorečenie (porov. Mt 5,11.44; Lk 6,28).

Sú skutky, ktoré samy o sebe a samy v sebe, nezávisle od okolností a úmyslov, sú vždy ťažkým previnením (nedovolené) vzhľadom na svoj predmet; napríklad zlorečenie a krivá prisaha, vražda a cudzoložstvo. Nie je dovolené robiť zlo, aby z toho vzniklo dobro (porov. KKC 1756).

Druhy kliatieb

Kliatba nemá nad nami moc, pokiaľ nie je na to nejaký dôvod (porov. Prísl 26,2).⁴ Preto ak chceme odstrániť kliatbu, musíme poznať jej príčinu.

Rozlišujeme kliatby:

- v duchovnej rovine;
- v ľudskej rovine (odsudzujúce výroky, ktoré fungujú ako kliatby).

Kliatby, ktoré na nás prichádzajú **v duchovnej rovine**:

- nie vlastnou vinou;
- kliatby majúce príčinu v minulosti (generačné);
- kliatby majúce príčinu v súčasnosti;
- vlastnou vinou.

Kliatby, ktoré na nás prichádzajú na **ľudskej rovine**:

- odsudzujúce výroky autorít;
- negatívne výroky nad sebou.

⁴ Zlorečenie môže účinne prenášať len ten, kto je k tomu uschopnený - kliatba vyslovená: autoritou - otec, mama, kňaz (porov. Gn 9,25; 1Kor 11,3); človekom, ktorému sa vysmieваме (Sir 4,6), ohovárame, osočujeme, závidíme alebo sa hneváme (porov. Tit 3,2; Jak 3,15; 4,11; Mt 12,36; Jak 3,6; Mt 7, 1-2).

Generačné kliatby

Aj keď nekonáme zlo, môžeme sa stať obeťou kliatby, ak nechránime seba a svoju rodinu modlitbou. Ale dobrou správou je, že ako náhle si uvedomíme prítomnosť kliatby, môžeme ju zlomiť Božou mocou.

Jestvuje niekoľko príčin generačných kliatieb:

- rodina mala dočinenia s okultizmom (čarodejnice);
- rodina bola prekliata niekým iným;
- niekto z rodiny sa závažným spôsobom podieľal na hriešnom konaní.

Tieto generačné kliatby majú dva účinky:

- zablokujú pôsobenie Božieho požehnanie;
- rodina je stíhaná početnými nešťastiami.

Ako sa oslobodiť z týchto kliatieb?

Najprv nájsť príčinu; odpustiť tým, ktorí túto kliatbu spôsobili; v Ježišovom mene zlomiť moc kliatby.

Kliatby súčasnosti

Môžeme byť terčom miestnych čarodejníc, satanistických skupín a pod..

Účinky: sklúčenosť, depresie, rôzne choroby, nutkavé myšlienky a túžby, ktoré nás vedú k horkosti alebo sexuálnej promiskuite a pod.. Tieto kliatby komplikujú všeobecné ľudské ťažkosti.

Je však na mieste opatrnosť, lebo duchovnú sklúčenosť je možné rozlíšiť len duchovne.

Ako sa oslobodiť z týchto kliatieb?

Modliť sa za ochranu seba i svojej rodiny a prosiť, aby Boh všetko zlo namierené proti mne premieňal na požehnanie.

Kliatby spôsobené vlastnou vinou

Takáto kliatba je dôsledkom nechoty počúvať Boží hlas a konať, čo Boh chce: „*ak nebudeš počúvať hlas Pána, svojho Boha, aby si zachovával a uskutočňoval všetky jeho príkazy a ustanovenia, ktoré ti ja dnes ukladám, doľahnú na teba tieto kliatby a dochytiť ťa.*“ (Dt 28,15).

Formy neposlušnosti privolávajúce kliatbu:

- uctievanie falošných bohov

Potom Boh hovoril... „Ja som Pán, tvoj Boh... Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Neurobíš si modlu, ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať, ani ich uctievať, lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý tresce neprávosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, milosrdenstvo však preukazuje až do tisícého pokolenia tým, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy. Nevezmeš meno Pána, svojho Boha, nadarmo! Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.“ (Ex 20,1-7).

Sem patrí aj praktizovanie okultizmu, lebo hľadáme poznanie, ktoré môže pochádzať len od Boha a túžime ovládať druhých alebo okolnosti vlastného života.⁵

Duchovné cudzoložstvo je v Božích očiach oveľa ťažším hriechom ako telesné, následky zostávajú až do štvrtého pokolenia. Hriechy konané z nevedomosti je potrebné vyznať a prosiť o odpustenie (porov. 1Tim 1,13-15).

- neúcta k rodičom (Ef 6,1-3);
- všetky formy útlaku a nespravodlivosti voči slabým a bezmocným;
- všetky formy nezákonného alebo neprirodzeného sexu (Dt 27,20-23; Lv 18,22).

Ako sa oslobodiť z týchto kliatieb?

Konať pokánie za hriechy - obrátenie sa k Bohu, priznanie si viny, prosba o odpustenie - a zrieknuť sa toho, čo sme urobili - odvrátiť sa od hriechnych skutkov a vzoprieť sa zlu. Potom v Ježišovom mene zlomiť moc kliatby a zničiť všetky predmety spojené s okultizmom.⁶

Rozlišovanie

Podľa čoho poznáme, že niekto je prekliaty? Keďže príčina tkvie v duchovnej sfére – je neviditeľná – tak len pomocou daru rozlišovania toho, kto sa modlí za oslobodenie. Avšak viditeľné účinky kliatby môžeme často pozorovať. Sú to:

- psychické zrútenie;
- opakované alebo chronické alebo dedičné choroby - platí hlavne v prípadoch, keď lekári nevedia nájsť zodpovedajúcu príčinu choroby;
- neplodnosť a náchylnosť k samovoľným potratom;

⁵ Porov. MACNUTT, F.: Služba osvobodzenia od zlých duchu, s. 126.

⁶ Tak ako Boh používa určité veci (vodu, olej, soľ a pod.), aby nás požehnával, tak môže aj diabol používať rôzne veci (prsteň, amulet a pod.), aby na nás uvalil zlo, zvlášť ak tieto veci boli zariekavané čarodejníkom.

- rozpad manželstva a rodiny;
- trvalý nedostatok finančných prostriedkov - v prípadoch, že príjem i vzdelanie dotyčnej osoby nasvedčujú tomu, že by mala byť po finančnej stránke zabezpečená;
- náchylnosť k nehodám a úrazom - „je terčom nešťastných udalostí“;
- v rodine sa opakujú podivné a predčasné úmrtia (napr. samovraždy alebo neprirodzená smrť).⁷

Samozrejme, že žiadny z týchto problémov sám o sebe nestačí k tomu, aby sme dokázali prítomnosť kliatby. Musí byť prítomných viacero znakov alebo niektorý z nich je veľmi výrazný.

Odsudzujúce výroky (kliatby na ľudskej rovine)

V tomto prípade nemusí vždy ísť o niečo démonické. Skôr ide o prirodzené pôsobenie emócií a falošných dojmov či presvedčení. Často sa podobajú kliatbam. V niektorých prípadoch sa stáva, že sa na tieto emocionálne putá naviažu démonické sily a snažia sa „zovrieť človeka“.

Rozlišujeme:

- odsudzujúce výroky autorít;
- negatívne výroky nad sebou.

Odsudzujúce výroky autorít

Ide o negatívne výroky rodičov a iných autorít (starí rodičia, učitelia, kňaz) voči deťom, napríklad: si hlúpy, neschopný, nič nedokážeš a pod.. Tieto negatívne slová – často naberajú formu kliatby – môžu preniknúť do dieťaťa, ako nôž zostať v nich počas celého života. Tieto slová môžu v dieťati zničiť sebavedomie alebo začnú podľa nich žiť. Je to preto, že rodičia a iné authority majú podiel – prevzali niečo – z Božej autority a my sme prijali tieto slová ako pravdivé. Rodičia si často neuvedomujú, ako vážne môžu ich deti brať výroky a rôzne poznámky, ktoré povedia na ich adresu.

Dobrou správou je, že Ježiš nás môže od nich oslobodiť a nahradiť tieto klamstvá svojim pravdivým hodnotením.

Ako sa oslobodiť z týchto kliatieb?

⁷ Tento zoznam účinkov kliatieb zodpovedá vymenovaniu kliatieb v Dt 28.

Najprv je potrebné odpustiť dotyčnej osobe, potom v Ježišovom mene zlomiť silu daného výroku – kliatby a vyhlásiť ho za neplatný. Ak sa vám zdá, že sa na tento negatívny výrok viaže nejaká démonická sila, prikážte jej v Ježišovom mene, aby odišla (autoexorcizmus).

Negatívne výroky nad sebou

Ide o naše vlastné výroky a vnútorné sľuby, ktoré zvyčajne vyslovíme v ťažkých životných situáciách⁸; napríklad: už nikdy nebudem milovať, nikdy sa neožením alebo nevydám, nikdy nechcem mať deti, chcem zomrieť a pod. (porov. Nm 14; Pris 6,2; Mt 12, 36-37; Mt 27,20-26). Vlastne týmto skutkom odmietame Božie požehnanie; neveríme, že Boh nás môže požehnať.

Tu sa dal všetok ľud do kriku a národ nariekal cez celú noc, všetci Izraeliti reptali proti Mojžišovi a Áronovi a celá pospolitosť im vravela: „Ach, keby sme boli radšej pomreli v Egypte alebo tu na púšti! Kiežby sme boli mŕtvi! Prečo nás chce Pán viesť do tejto krajiny?! Aby sme pohynuli mečom? Či sa majú naše ženy a malé deti stať korisťou? ... Ďalej Pán hovoril Mojžišovi a Áronovi: „Dokedy ešte bude tento naničhodný ľud proti mne reptáť? Počul som tupenie Izraelitov, ktorým sa previnili voči mne. Povedz im teda: Tak, ako žijem - to je Pánov výrok - naložím s vami tak, ako ste si otvorene odo mňa žiadali ... (Nm 14, 1n).

Dejiny Izraela sú svedectvom toho, že od tohto druhu kliatieb nemohol Boh ochrániť národ, pokiaľ nerobil pokánie a neodvolal prekliatie alebo sa nezriekol zväzkov a zmlúv.

Ako sa oslobodiť z týchto kliatieb?

Kliatbu vyslovenú nad sebou samým musíme odvolať (zrieknuť sa jej) a robiť pokánie. Potom v Ježišovom mene zlomiť silu daného sľubu a vyhlásiť ho za neplatný. Ak sa vám zdá, že sa na tento výrok alebo sľub viaže nejaká démonická sila, prikážte jej v Ježišovom mene, aby odišla (autoexorcizmus). Nakoniec poprosť Ježiša, aby obnovil váš život, zvlášť tú časť, ktorá bola negatívnym výrokom alebo sľubom zranená (ak ste chceli napríklad zomrieť, tak proste Ježiša, aby obnovil vo vás chuť do života a zdravie).

Ak sa objavujú vo vašom živote takéto deštruktívne myšlienky, v tej chvíli poprosť Ježiša, aby ich zmenil na túžbu po živote.

⁸ Tieto prijaté sľuby nie sú zvyčajne dôkladne premyslené. Často majú formu nevyslovených vnútorných rozhodnutí.

Škodlivá duchovná identifikácia⁹

Ide o prípady, keď jedna osoba je príliš závislá na druhej osobe. Takáto zviazanosť škodí týmto ľuďom psychicky i duchovne. Napríklad: dospelý muž je prehnane závislý na svojej matke, dcéry sa môžu prehnane identifikovať so svojimi otcami i matkami (synovia občas i s otcami).

Časť týchto prehnane závislých vzťahov sa deje na psychologickú rovnu. Ale môžu existovať putá, ktoré je potrebné rozviazať modlitbou, zvlášť sexuálne putá môžu veľmi obmedzovať slobodu človeka.

Apoštol Pavol nás upozorňuje: „*Vari neviete, že vaše telá sú Kristovými údmi? Môžem teda vziať Kristove údy a urobiť ich údmi neviestky? Vonkoncom nie! Alebo neviete, že ten, kto sa spája s neviestkou, je s ňou jedno telo? Ved' sa hovorí: "Budú dvaja v jednom tele" Ale kto sa spája s Pánom, je s ním jeden Duch.*“ (1Kor 6,15-17).

Pavol nám tu hovorí o duchovnej identifikácii, ku ktorej dochádza, keď dvaja ľudia majú pohlavný styk. Nejde len o spojenie dvoch tiel. S istotou vieme, že zjednotenie muža a ženy v manželstve je niečím mimoriadnym, lebo symbolizuje jednotu Krista a Cirkvi. Nejde len o spojenie tiel, ale aj o prepojenie na duchovnej rovine.

Kedykoľvek vstupujeme do sexuálneho vzťahu, vytvárame tým trvalé puto, ktoré nemôžeme zlomiť rozchodom (je tu potrebná modlitba). Preto, ak som mal pred svadbou napríklad pomer s tromi ženami alebo mužmi, tak do svojho manželstva – spálne – prinášam tieto ženy či týchto mužov a vnášam od samého začiatku do manželstva duchovný zmätok.

Ako sa oslobodiť?

Vyznaním, pokáním, odpustením a rozviazaním týchto pút v Ježišom mene.

Spracoval: Imrich Degro

⁹ Porov. MACNUTT, F.: Služba osvobodzenia od zlých duchu, s. 140-142.